

Geschiedenis van het Parlement

De verschuiving van de macht

De officiële benaming voor het Nederlands Parlement is Staten-Generaal. Toen Nederland nog een republiek was, bestonden de Staten-Generaal uit de vertegenwoordigers van de autonome zeven provinciën. In 1464 werden ze voor het eerst bijeengeroepen door Philips de Goede.

In de loop van de tijd verwierven de Staten-Generaal enige politieke macht, in ruil voor het recht van de koning om belastingen te heffen. Na de Opstand tegen Spanje bleven de Staten-Generaal een orgaan van representatie van de gewesten. De leden functioneerden op basis van 'last en ruggespraak': zij moesten de steminstructies van de gewestelijke Staten uitvoeren en in onvoorziene gevallen eerst overleg met hen plegen.

Beperkte bevoegdheden

De bevoegdheden van de Staten-Generaal waren beperkt tot het buitenlands beleid van de Republiek en de defensie. In de Franse Tijd werd het gewestelijk karakter van de Staten-Generaal doorbroken. Er werden vrije, getrapte verkiezingen ingevoerd en er kwam een systeem van scheiding van machten.

19e eeuw

Na de nederlaag van Napoleon werd Nederland een koninkrijk en vergrootte de macht van de Staten-Generaal. Naast de medewetgevende bevoegdheid kreeg het parlement onder meer het recht van amendement en versterking van het budgetrecht. Verder werd Nederland een constitutionele monarchie met parlementair stelsel. De macht van de Koning werd ingeperkt, de ministers werden verantwoordelijk voor de daden van de Koning en de regel ontstond dat de regering gebaseerd moet zijn op een parlementaire meerderheid. Als de regering het vertrouwen van het parlement verliest, moet zij aftreden.

